

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

בפני כב' השופט ה' קירש

מנהל מס רכוש וקרן פיצויים
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן קראוני
פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

המערער

נגד

שי.קי. סחר מתכות (2001) בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד יוסף עזריאל

המשיבה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

פסק דין

ערעור על החלטת ועדת הערר אזור תל אביב לפי תקנות 11 ו-12 לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נוזק מלחמה ונוזק עקיף), תשל"ג-1973 ("התקנות") שניתנה בערר פ-29/10, ביום 2.2.2012.

א. האירוע במוקד הדין

1. למשיבה מפעל למחזור יריעות ניילון ומתכות. המפעל נמצא באזור התעשייה "ניצני שלום" הסמוך ליישוב ניצני עוז ובצד המזרחי של כביש 6 וגדר ההפרדה. אזור התעשייה מהווה מעין "מובלעת" ישראלית המשיקה לפאתיה המערביות של העיר טול כרם.
2. בתאריך 22.4.2009 (שחל ביום רביעי בשבוע, בין פסח לבין יום העצמאות באותה שנה) אירעה שריפה במפעל בשעות הערב, לאחר תום יום העבודה. אין מחלוקת כי השריפה נגרמה כתוצאה מהצתה מכוונת ואין גם מחלוקת כי הצתה בוצעה בידי תושב או תושבי טול כרם או הכפרים הסמוכים לה.
3. כתוצאה מהשריפה נגרם נזק למלאי יריעות הניילון אשר אוחסן במקום ולציוד המצוי במפעל.
4. במהלך נסיונות הכיבוי באותו ערב, הייתה התקהלות של תושבי טול כרם בצד המזרחי של הקיר המפריד בין העיר לבין שטח המפעל, התקהלות אשר לוותה בידי אבנים ממושך לעבר מתחם המפעל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 כחלק מהרקע הכללי צוין כי אזור התעשייה הנדון ידע מעשי אלימות וחבלה קשים בעבר, לרבות
2 הצתה רחבת היקף כחלק מאירועי אינתיפאדה, רצח אזרחי ישראלי עובד המקום בשנת 2002 ורצח
3 קצין ביטחון ומאבטח בשנת 2008.

4

5 6. במפעל הנדון עצמו התרחשה שריפה קודמת בשנת 2006 וכן שריפה מאוחרת יותר בשנת 2011.

6

7 **ב. תביעת הפיצויים וההליכים המשפטיים**

8

9 7. בעקבות האירוע הנ"ל, הגישה המשיבה תביעה לפיצויים על פי חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-
10 1961 ("החוק") ועל פי התקנות הנ"ל אשר הותקנו מכוח החוק.

11

12 8. תביעת הפיצויים נדחתה על ידי מנהל מס רכוש. בהחלטה מיום 16 בנובמבר 2010 נאמר:

13

14 "2. מהחומר שהגשת לא שוכנעתי שהנזק נגרם כתוצאה מ'נזק מלחמה' כהגדרתו בחוק.
15 בנוסף, על פי חוות הדעת (מצ"ב) של חברת אינגמה חקירות מטעם הרשות, ניתן ללמוד
16 שהסיבה לשריפה אינה נובעת מ'נזק מלחמה'."

17

18 9. כאן המקום להזכיר כי "נזק מלחמה" בר פיצוי על פי החוק הוא: "נזק שנגרם לגופו של נכס עקב
19 פעולות מלחמה על-ידי הצבאות הסדירים של האויב או עקב פעולות איבה אחרות נגד ישראל או עקב
20 פעולות מלחמה על-ידי צבא הגנה לישראל" (סעיף 35 לחוק).

21

22 על פי פסיקת בתי המשפט, "פעולות איבה אחרות נגד ישראל" הן מעשים אלימים המכוונים כנגד
23 אנשים בשל היותם ישראלים או כנגד רכוש בשל בעלותו הישראלית. דהיינו, פעולת איבה היא מעשה
24 המבוצע מתוך מניע לאומני או מתוך שנאה, בנבדל ממעשה פלילי "רגיל" (רע"א 6904/97 ס.ת.ו. בקעות
25 נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים (פורסם ביום 1.9.1998)). על פי הלכת ס.ת.ו., התובע פיצויים עשוי
26 להרים את נטל השכנוע המוטל עליו על ידי הבאת ראיות נסיבתיות המצביעות על כך כי "המסקנה
27 המסתברת יותר" היא שהפעולה הייתה מכוונת "נגד ישראלים כישראלים" בניגוד לפעולה שנעשתה
28 מתוך כוונה פלילית רגילה.

29

30 10. יוסבר כי במקרה הנוכחי סבר המערער (מנהל מס רכוש) כי המניע להצתת המפעל היה התנגדותם של
31 תושבי טול כרם לקיומם של מפעלים מזהמים (לפי הבנתם) באזור התעשייה ניצני שלום. מפעל קשת
32 פרימה – הידוע גם כמפעל "גשורי" – אשר נמצא ליד מפעלה של המשיבה, נתפס במיוחד כגורם לזיהום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 הסביבה ואף נטען כי מפגעי הסביבה גורמים לתחלואה מוגברת בקרב תושבי טול כרם והאזור, ובפרט
2 במחלת הסרטן. מפעל "גשורי" עוסק בייצור חומרי בנייה, תוספי מזון ודשנים.

3
4 לטענת המערער, הצתת המפעל הייתה ביטוי של מחאה מצד תושבי טול כרם, אשר לא הבדילו בין
5 מפעלה של המשיבה לבין מפעל "גשורי" השכן, והנה בהודעת הערעור נאמר (בסעיף 3) כי "חקירת
6 המערער העלתה כי קיימת הסתברות גבוהה יותר לכך כי המדובר בהצתה על רקע זיהויו של המפעל
7 כמזהם וכגורם תחלואה בעיר טול כרם". יצוין כבר כאן כי לגבי מפעל המשיבה לא נמצא שהוא עצמו
8 גרם לזיהום אוויר אם כי ייתכן ושררו בו תנאי אחסנת חומרים העלולים לגרום לזיהום הקרקע בתוך
9 מתחם המפעל.

10
11 11. על החלטת המנהל הוגש ערר לוועדת הערר. הדיון בוועדת הערר יוחד לסוגיית אופי פעולת ההצתה,
12 כפעולת איבה אם לאו, ולא נדון היקף הנזק שנגרם בשריפה או כל סוגיה אחרת הקשורה לזכאות
13 לפיצויים על פי החוק.

14
15 12. בהחלטתה מיום 2.2.2012, קיבלה הוועדה את הערר ופסקה כי האירוע היה פעולת איבה. הוועדה
16 הורתה כי התיק יוחזר אל מנהל מס רכוש "על מנת שיבחן את גובה הנזק לתשלום".

17
18 13. על החלטה זו של וועדת הערר הוגש הערעור הנוכחי על ידי מנהל מס רכוש.

ג. עילת הערעור בבית המשפט המחוזי והסעד המבוקש

19
20
21
22 14. המערער מנמק את הערעור בפני בהעדד הנמקה בהחלטת וועדת הערר. לטענת המערער, הוועדה לא
23 עמדה בחובת ההנמקה שהייתה מוטלת עליה. היות ו"הכרעת הוועדה בשאלה האם מדובר בפעולת
24 איבה או אם לאו, מתמצת בכמה שורות שמהן לא ניתן ללמוד מהו הבסיס לפסק הדין, ובוודאי שלא
25 ניתן לבקרו" (סעיף 22 להודעת הערעור).

26 ובהמשך נאמר: "לפיכך אי הנמקתה של הוועדה, וודאי נוכח מורכבות השאלה שעמדה לפתחה של
27 הוועדה, והיקף הראיות ששמעה, מצדיקה לכשעצמה ערעור זה" (סעיף 26 להודעת הערעור).

28
29 15. למרות שעילת הערעור היחידה אשר צוינה על ידי המערער הייתה, כאמור, העדר הנמקה מספקת
30 בהחלטת הוועדה, בסיכום הודעת הערעור מגדיר המערער את הסעד המבוקש כדלקמן:

31
32 "על כן מתבקש כבוד ביהמ"ש לבחון את הראיות אשר עמדו בפני הוועדה ולקבוע כי
33 שגתה הוועדה, עת שהכריעה כי האירוע הינו פעולת איבה" (סעיף 56).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

רק לחלופין ביקש המערער מבית המשפט "להורות על השבת התיק לוועדת הערר על מנת שתנמק את החלטתה ובכך תאפשר למערער אפשרות אמיתית לבחון את החלטתה" (סעיף 57).

דהיינו הסעד הראשי המבוקש בהודעת הערעור הוא בחינת הראיות על ידי בית המשפט המחוזי והסקת מסקנה שונה בידי בית המשפט לעומת מסקנתה של הוועדה.

16. חרף האמור לעיל ולאחר שהתברר, כפי שיפורט להלן, כי ממילא אותו אירוע שריפה עשוי להידון פעם נוספת בפני ועדת הערר, נטען ב"כתב הטענות המשלים" אשר הוגש על ידי המערער כי "דין הערעור להתקבל ועל בית המשפט להשיב התיק לדיון בפני הוועדה לנמק החלטתה כדין" (סעיף 19 לכתב הטענות המשלים), וכן "דין התיק לשוב לוועדה לצורך הנמקת ההחלטה" (סעיף 22). כלומר, בסופו של דבר, הסעד המבוקש בהליך הנוכחי הוא החזרת העניין לוועדה לצורך הרחבת ההנמקה, מבלי שבית המשפט המחוזי מתבקש לבחון את הראיות ולהסיק מסקנות באשר לקיום "פעולת איבה".

ד. ההחלטה הנוספת של המנהל

17. ביום 18.4.2013 – דהיינו כחודש ימים לאחר הגשת הערעור הנוכחי – קיבל מנהל מס רכוש "החלטה מתוקנת" וזאת על פי הסמכות המוקנית למנהל לפי תקנה 9 לתקנות. בהתאם לתקנה 9(א), "המנהל רשאי לתקן החלטה לפי תקנה 8 תוך ארבע שנים מיום שניתנה, אם נתגלו עובדות חדשות או אם ראה כי הייתה בה טעות".

18. ההחלטה המתוקנת מפנה לתקנה 7 לתקנות, שכותרתה הינה "רשלנות בשמירת נכסים". תקנה 7(א) קובעת כי:

"לא יראו נזק כ'נזק מלחמה' אם נגרם כתוצאה מכך שהניזוק נהג ברשלנות או שלא בהתאם להוראות שבדין, או שלא לפי הוראות המנהל, ואולם המנהל יהיה רשאי בנסיבות המצדיקות זאת לקבוע פיצויים מופחתים במקרים כאמור."

19. בהחלטה המתוקנת נמנים, לטענת המנהל, שורה של ליקויים באופן אחסנת חומר במפעל והפרות של הוראות חוק ודרישות נוהל. מחדלים אלה מביאים את המנהל למסקנה, במסגרת הוראות תקנה 7(א) הנ"ל, כי השריפה הנדונה לא נגרמה כתוצאה מ"נזק מלחמה" ולפיכך אין המשיבה זכאית לפיצויים.

20. על ההחלטה המתוקנת של המנהל הוגש ערר נוסף, המונח כעת בפני ועדת הערר ("הערר השני").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 21. יוער כי בשל קיומו של הערר השני, הורה כבוד השופט אורנשטיין בהחלטה מיום 14.7.2013 כי בירור
2 הערעור הנוכחי יעוכב עד להיוודע תוצאות הערר השני. אולם, על פי הודעתם המשותפת של הצדדים
3 מיום 22.10.2014 התבקש מותב זה לחדש את הדיון בערעור ולהכריע בו וזאת מבלי להמתין לסיום
4 הליך הערר השני בפני ועדת הערר.
5

ה. השריפה בשנת 2006

6
7
8 22. כפי שצוין, לשריפה נשוא תיק זה קדמה שריפה אחרת בשנת 2006. גם שם המנהל סירב להכיר באירוע
9 כ"פעולת איבה" המזכה בפיצויים.
10 גם במקרה הקודם הוגש ערר אך הוועדה הסכימה עם המנהל ודחתה את הערר שהוגש. לבסוף העניין
11 הגיע לבית משפט זה ובפסק דין מפי כבוד השופטת קרת-מאיר (ע"מ 1135-09 פלסיק בע"מ ואח' נ'
12 מנהל מס רכוש, (פורסם ביום 7.8.2012)) נקבע כי החברה בעלת המפעל כן הצליחה להרים את נטל
13 השכנוע המוטל עליה וב"מבחן מאזן ההסתברות, נראה כי הוא נוטה לטובת המסקנה שהאפשרות
14 שההצתה נגרמה על רקע פעולת איבה – סבירה בהרבה מהאפשרות שההצתה נגרמה על רקע פעילות
15 פלילית".
16

17 23. ככל הנראה בהליכים לגבי שריפת 2006 מנהל מס רכוש לא העלה סברה כי הרקע להצתה היה קשור
18 לזיהום הסביבה או לתחלואה (למרות שמפעל "גשורי" השכן היה קיים במקום שנים רבות קודם לכן).
19 מנגד, לא היה ממצא בקשר לשריפת 2006 לפיו המצית או המציתים באו מטול כרם וסביבותיה דווקא,
20 (בניגוד למקרה דנן בו קיימת הסכמה כי כך היו פני הדברים).
21

ו. סמכות בית המשפט המחוזי לדון בערעור על החלטות ועדת הערר

22
23
24 24. בהתאם לתקנה 12א(א) לתקנות, "על החלטת ועדת הערר ניתן לערער, בבעיה משפטית, לבית
25 המשפט המחוזי...".
26

27 25. כפי שהוסבר, עילת הערעור הנדון היא "העדר הנמקה מספקת". נשאלת השאלה האם טיעון זה מעלה
28 "בעיה משפטית" העשויה להקנות לבית המשפט המחוזי סמכות עניינית לדון בערעור. בהחלטתי מיום
29 6.10.2014 ניתנה לצדדים זכות להגיש כתבי טענות נוספים בסוגיה זו וכך עשו.
30

31 26. נראה כי הדיון הוא כי שאלת העמידה בחובת ההנמקה היא אכן "בעיה משפטית" כמשמעותה בתקנה
32 12א(א) הנ"ל. בכתב הטענות הנוסף שלו ב"כ המשיבה לא חלק על כך באופן נמרץ. עניין דיות ההנמקה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 נוגע לתוקף ההחלטה ועל כן הוא עניין משפטי (ראו: ע"ש 3080/04 חב' א' סביטאני נ' מנהל מס רכוש
2 וקרן הפיצויים (פורסם ביום 30.11.2005), וכן ע"מ 12-02-42251 יעקב גרינברג נ' מנהל מס רכוש וקרן
3 פיצויים (פורסם ביום 4.11.2012)).

4

5 27. אמשיך אפוא ואדון בטענות המערער בדבר העדר הנמקה בהחלטת הוועדה.

6

7 ז. דרישת ההנמקה

8

9 28. אין למעשה מחלוקת בין הצדדים כי חובת הנמקה (כלשהי) חלה על ועדת הערר וכי החלטותיה חייבות
10 להיות מלוות בנימוקים. כלל בסיסי זה מעוגן, בין השאר, בתקנה 192 ("תוכן פסק הדין") לתקנות סדר
11 הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (אשר חלות על הדיון בפני ועדת ערר המוקמת לפי תקנה 12 לתקנות,
12 וזאת מכוח תקנה 12א(ג) לתקנות. יש להשאיר בצריך עיון את השאלה האם גם סעיף 40(א) לחוק בתי
13 דין מינהליים, התשנ"ב-1992 חל על החלטות הוועדה, כי הרי ועדת ערר המוקמת כאמור לפי תקנה 12
14 לתקנות איננה ועדת ערר "לפי סעיף 29 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961" עליה יחול פרט
15 7 לתוספת לחוק בתי דין מינהליים).

16

17 29. חובת ההנמקה היא מרכיב יסודי וחיוני בעשיית משפט וצדק. אפשר למנות לפחות ארבעה טעמים
18 שונים לחובה זו, והדברים ידועים:

19

20 א. עצם החובה לנמק מחייבת עריכת ניתוח יסודי וממצה יותר של העניין הנדון על ידי מקבל
21 ההחלטה ובדרך זו תורמת לאיכות ההחלטות וביסוסן.

22 ב. קיום החלטה מנומקת מעניק למתדיין תחושה שצדק נעשה וכי טענותיו נשקלו בכובד ראש אף
23 אם בסופו של דבר תביעתו לא התקבלה - ההנמקה הינה אפוא חלק מ"מתן יומו בבית
24 המשפט".

25 ג. החלטה מנומקת מאפשרת שקילת אפשרויות הערעור והגשתו, ומאפשרת ביקורת שיפוטית
26 יעילה ועניינית על ההחלטה בידי ערכאת הערעור.

27 ד. ההנמקה מוסיפה לשקיפות הכללית של מערכת המשפט ומהווה כלי להפצת הדין בקרב
28 הציבור הרחב, מעבר למתדיינים בתיק המסוים. על בסיס הנימוקים הכתובים נבנית ההלכה
29 הפסוקה ומתפתח המשפט המקובל.

30

31 30. יחד עם זאת, היקף ההנמקה הנדרשת עשוי להשתנות ממקרה למקרה והוא ייגזר, בין השאר, מסוג
32 ההליך, ממורכבות הנושאים הנדונים, ומנפקות ההחלטה הניתנת (ראו: ע"א 668/89 יוסף פאר נ' חברת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 פרישמן בע"מ ואח' (פורסם ביום 8.11.1990)). אין משמעות חובת ההנמקה כי כל היבט והיבט בתיק,
2 קל ככבד, יזכה לדיון ממצה ולתמיכה באסמכתאות מרובות. כידוע, יש גם יתרונות בפסקי דין
3 והחלטות תמציתיים וממוקדים.
4

ח. הנמקת הוועדה במקרה דנן - כללי

5
6
7 31. החלטת הוועדה נכתבה על גבי שלושה עמודים וחצי וניתן להגדירה כקצרה.

8
9 32. אביא כאן את עיקרי הנמקת הוועדה ככתבם:
10

11 "לטענת המשיב, אין כל קשר בין הזהות הישראלית של העוררת לבין ההצתה והיא
12 בוצעה ללא כל קשר לריבונותה של מדינת ישראל או מתוך רצון לפגוע בה. לראייה,
13 הציג המשיב מסמכים שונים ובהם, דו"ח חקירה שנעשתה על ידי חברת אניגמה,
14 במסגרתה נחקרו עובדי העוררת.

15 המשיב מבקש ללמוד מעדויות העובדים, כי מרביתם העידו על "דיבור" בטול כרם
16 ולפיו המניע להצתה היה זעם של תושבי טול כרם על הזיהום והתחלואה מהמפעלים
17 שבאזור התעשייה.

18 אנו סבורים, כי ממקרא עדויות העובדים לא ניתן להסיק את שמבקש המשיב להסיק.
19 ניתוח עדויות העובדים מלמד, שמרבית העובדים לא יכלו לנקוט עמדה חד משמעית
20 באשר לסיבה להצתה. חלק מן העובדים סברו באופן חד משמעי כי הסיבה להצתה
21 היא מעשה איבה (שנאה או טענה כי המפעל ממוקם על אדמות טול כרם) וחלק
22 מהעובדים סברו באופן חד משמעי כי הסיבה להצתה היא בריאותית.

23 יש לציין, כי למקרא הפרוטוקולים [המופיעים בדו"ח החקירה] עולה התחושה, כי
24 השאלות לנחקרים ניתבו אותם להתייחסות ספיציפית לאפשרות כי ההצתה בוצעה על
25 רקע הטענה על היות המפעל מזהם. לנו לא ברור, כלל ועיקר, כי אלמלא נשאלו
26 הנחקרים באופן ספיציפי על אפשרות זו, היא אכן הייתה מועלית על ידם כאפשרות
27 סבירה להצתה.

28 כך או כך, אין מקום להעניק משקל מכריע לעמדה זו או אחרת של עובדי העוררת, רק
29 בשל היותם תושבי העיר טול כרם, כאשר אין בפנינו טענה לפיה הייתה להם לכאורה
30 יד ורגל בהצתה.

31 עוד בחר המשיב להציג חוות דעת אודות תוצאות מדידות ריכוזי מזהמים באוויר.
32 בסיכומיו אף התייחס לשאלת היותה של העוררת מזהמת אם לאו. אכן, יתכן שיש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 במקום ליקויים הפוגעים באיכות הסביבה אלא שאין לשאלה זו כל רלבנטיות לעניין
2 הנדון. שכן, השאלה המונחת לפתחנו היא מה היה הגורם להצתה והאם הנסיבות
3 מתיישבות יותר עם האפשרות שההצתה נגרמה כתוצאה ממניע לאומני דווקא.

4 על פי כלל הראיות שהובאו, לאיש מן הצדדים אין ראייה חותכת באשר לסיבה
5 להצתה. העדים אף אינם מתיימרים לטעון אחרת. ברם, משקילת כלל הראיות אשר
6 הובאו בפני וועדה זו; על רקע מיקומו של האירוע ומועד ההצתה ועל רקע העובדה שבד
7 בבד עם ההצתה החלו הפרות סדר, אנו קובעים כי המאזניים נוטים לצד גירסת
8 העוררת לפיה ההצתה נעשתה כמעשה איבה והנסיבות מתיישבות יותר עם האפשרות
9 שההצתה היא תוצאה של פעולת איבה דווקא ולא כתוצאה מפעילות איכות הסביבה.

10 בהקשר זה מוצאים אנו לנכון להזכיר את עדותו של רס"ן מסקופ, לפיה הוא לא מכיר
11 כמעט אף מקרה של הפרות סדר פלסטינים על רקע איכות הסביבה. אף אנו סבורים
12 כך.

13 נחה דעתנו איפוא שהעוררת הוכיחה את עררה כנדרש בהליכים אזרחיים, במאזן
14 הסתברויות הנדרש."

15
16 33. אני סבור כי בנסיבות העניין הנמקה זו הינה מספקת ויש בה להסביר את השיקולים אשר הביאו את
17 הוועדה לידי החלטה שהיא קיבלה. אינני סבור כי תצמח תועלת כלשהי מהחזרת התיק לוועדת הערר
18 לצורך הרחבה או השלמה של הנימוקים ואינני סבור כי יש בהיקף ההנמקה הקיים כדי לקפח את
19 זכויותיו הדיוניות של המערער.

20
21 34. ניתן לומר כי טענות המערער בעניין המניע והרקע להצתה התבססו על שלושה יסודות עיקריים:

- 22
23 א. דו"ח החקירה, פרי עטה של חברת אניגמה, אשר הוזכר בציטוט שהובא לעיל;
24 ב. השינוי שחל, לפי הטענה, בעמדת משטרת ישראל לגבי סיבת האירוע. גם עניין זה הוזכר –
25 אמנם בקצרה – בהחלטת הוועדה (בעמוד הראשון).
26 ג. חומר הראיות בעניין בדיקות איכות הסביבה, שאף הוא מוזכר בהחלטה, כפי שצוטט.

27
28 בהמשך אתייחס להיבטים אלה ביתר פירוט.

29
30 35. ב"כ המערער מלין על כך שהנמקתה הקצרה של הוועדה אינה תואמת את היקף העדויות שנשמעו
31 בפניה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 "23. החלטת הוועדה שאינה מנומקת אף תמוהה עוד יותר כאשר רמת המורכבות
2 במקרה דנן הינה גבוהה ביותר.

3
4 "24. בפני הוועדה הובאו ראיות רבות, אשר נשמעו משך 3 דיוני הוכחות, תוך שמיעת
5 למעלה מ-10 עדים, בהם קציני משטרה וצבא, נציג המשרד לאיכות הסביבה, חוקרים
6 פרטיים שמונו מטעם הצדדים ועוד." (סעיפים 23 ו-24 להודעת הערעור).

7
8 36. עיון בפרוטוקול דיוני הוועדה מגלה כי לא נמסרה כל עדות ישירה (במובחן מהערכות והשערות) אשר
9 היה בה כדי להוביל למסקנה שונה מזו אליה הגיעה הוועדה. יתרה מזאת, אינני סבור כי בנימוקיה
10 הוועדה "דילגה" על אזכורה של ראיה מהותית כלשהי העשויה לתמוך בסברה כי השריפה בוצעה
11 כמחאה נגד זיהום הסביבה. אדרבה, הוועדה לא ציינה למשל את דבריו של החוקר א.ב.ש. (ששמו
12 המלא לא פורסם) בעמוד 9 לפרוטוקול לפיהם "המניע העיקרי שהם [תושבי טול כרם] חושבים הוא
13 שהמתחם מוקם על אדמה פלסטינית כבושה... על הדרך הם ציינו גם שחלק מהמפעלים מזהים... הם
14 דיברו על שיטה מאורגנת של הממשל בישראל להקים מפעלים לכבוש אדמות פלסטיניות ולדכא את
15 האזרח הפלסטיני". יש להעיר כי גם דברים אלה אינם עדות ישירה ובלתי אמצעית באשר למניע
16 הצתה.

17
18 37. אפנה עתה לדיון בשלושה נושאים ספציפיים אשר הודגשו על ידי המערער ואשר לדעתו לא זכו
19 להתייחסות ראויה בהחלטת הוועדה.

ט. דו"ח החקירה של אניגמה

20
21
22
23 38. כאמור, מרכיב חשוב בטענות המערער הוא דו"ח החקירה מיום 25.10.2009 אשר הוכן לבקשת מנהל
24 מס רכוש על ידי חברת "אניגמה חקירות" ("הדו"ח"). דו"ח זה אכן זכה להתייחסות מפורשת בנימוקי
25 הוועדה אשר קבעה כאמור כי "ממקרא עדויות העובדים [הכלולות בדו"ח] לא ניתן להסיק את שמבקש
26 המשיב [מנהל מס רכוש] להסיק".

27
28 39. הדו"ח מתעד, בין השאר, תשאולים שנערכו עם הבעלים של המפעל, שותפו של הבעלים, נהג במפעל,
29 קצין הביטחון של אזור התעשייה ניצני שלום ושבעה עובדי מפעל שהם פלסטינים תושבי אזור טול
30 כרם. קצין הביטחון, עמנואל זיו, גרס כי "אין ספק שהייתה כאן הצתה מכוונת על רקע לאומני, לא
31 יכולה להיות סיבה אחרת".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 40. באשר לעדויות העובדים הערבים, אחד (אחמד) סבר כי הסיבה להצתה קשורה אך ורק לעניין הלאומני
2 (דהיינו, שאזור התעשייה ממוקם על אדמות השייכות לפלסטינים), עובד אחד (עילאן) חשב שהסיבה
3 קשורה אך ורק לעניין הזיהום והבריאות, שלושה עובדים (עאמר, ג'מאל והאני) ציינו את שתי הסיבות
4 (איבה ואיכות הסביבה), ושני עובדים (פיראס ועוואד) השיבו כי אינם יודעים מה היה הגורם. אצל כל
5 העובדים הנ"ל דבריהם היו בגדר השערות והתבססו על התרשמויות שהתקבלו משיחות עם תושבי
6 האזור ומדיווחים בתקשורת, ולא על סמך ידיעה אישית ישירה לגבי המניע של המצית עצמו (ולמותר
7 לציין כי העובדים לא ידעו להצביע על זהות המצית).

8

9

41. והנה לאחר סקירת הראיונות הנ"ל באה מסקנת הדו"ח:

10

11 **"חלק משמעותי מקרב העובדים הנ"ל מציין במפורש את הלך הרוחות בטול כרם**
12 **והסביבה לפיו ההצתה בוצעה כפעולת נקם/הרתעה עקב עלייה מתמדת ומתמשכת**
13 **במחלות סרטן... המסקנה שעולה מניתוח האמור לעיל הינה כי מדובר בפעולה פלילית**
14 **קלאסית."**

15

16 קשה להבין כיצד מסקנה זו "עולה" מממצאי הדו"ח עצמם או נובעת מהם. אפשר אף לומר כי
17 המסקנה הנ"ל הינה במידה רבה תלושה מתוכן הדברים שהושמעו באזני עורכי הדו"ח. כאמור רק
18 עובד אחר מתוך שבעה ציין את הנושא הסביבתי כמניע בלעדי לגרימת השריפה.

19

20 42. לכך יש להוסיף כי מר זיו, קב"ט אזור התעשייה, סבר כי "אין ספק שהייתה כאן הצתה מכוונת על רקע
21 לאומני" – אמירה אשר לא זכתה להתייחסות כלשהי בפרק המסקנות בדו"ח, שנערך כאמור להזמנת
22 מנהל מס רכוש.

23

24 43. אין זה מפליא אפוא כי ועדת הערר לא נתנה משקל רב למסקנות הדו"ח ונראה כי הנמקתה של הוועדה
25 בעניין זה הייתה מספקת ואף מרוסנת.

26

27 **י. אישורי המשטרה ומשרד הביטחון**

28

29 44. ועדת הערר גם ציינה, ולו בקצרה, את אישורי המשטרה שניתנו בקשר לשריפה. היות והמערער מדגיש
30 את הנושא הזה, אתייחס אליו בפירוט מה.

31

32 45. ביום 13.1.2010 (כשמונה חודשים לאחר האירוע) הוצא בידי משטרת ישראל "אישור הודעה על גרימת
33 נזק כתוצאה מפעולת איבה נגד ישראל". טופס האישור נחתם על ידי פקד ראובן שמיר ממרחב שומרון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 וסיכום הממצאים היה כי "נסיבות האירוע מעלות יסוד סביר להניח כי הנזק נגרם כתוצאה מפעולות
2 איבה נגד ישראל" (יצוין כי פקד שמיר נמנע מלאשר על גבי הטופס כי "נמצאו הוכחות ברורות שהנזק
3 נגרם כתוצאה מפעולות מלחמה נגד ישראל").

4
5 46. ביום 20.2.2011 (עשרים ושניים חודשים אחרי האירוע) נפגש רפ"ק גיל דשא (אשר העיד בפני ועדת
6 הערר) עם רס"ן בוריס מסקופ ממשרד הביטחון (שגם הוא נתן עדות). על פי התרשומת שנערכה בידי
7 רפ"ק דשא, "במהלך הישיבה הוצג גם חומר שיש בו להעלות כיוון חשד כי הרקע לאירוע היה איכות
8 הסביבה וחומרים מסוכנים שהיו במפעל". "החומר" המוזכר אשר הוצג בפגישה זו היה ככל הנראה
9 הדו"ח שהוכן על ידי אנגמה חקירות ואשר נכתב עוד בחודש אוקטובר 2009. למרות זאת, בהמשך של
10 אותה תרשומת כותב רפ"ק דשא:

11
12 **"הגעתי לכלל מסקנה כי אין רמת כרסום מספקת לעניין החשד לפיו ניתן האישור**
13 **פעולות איבה, ורמת החשד לפעולות איבה הינה סבירה במכלול הממצאים והשיקולים.**"
14 (סעיף 3).

15
16 דהיינו החשד לפעולות איבה המונח בבסיס אישור המשטרה מיום 13.1.2010 עמד בעינו גם לאחר
17 הישיבה בין דשא לבין מסקופ ולא נמצאה סיבה לסייג את תוכן האישור.

18
19 47. אמנם קיימת אי בהירות מסוימת אם דו"ח אנגמה אכן היה מונח בפני ה"ה דשא ומסקופ בזמן
20 פגישתם ביום 20.2.2011. מנוסח התרשומת הנ"ל שנכתבה על ידי דשא, נראה שכן. אולם בעדותו בפני
21 הוועדה, דשא היה מסויג יותר:

22
23 **"אני נפגשתי עם מר בוריס, והוצג בפני חומר מסויים. אני לא יכול [ל]זכור היום מה**
24 **בדיוק החומר, אך אני יכול להגיד שהוא היה קשור למניע של איכות הסביבה. למיטב**
25 **זכרוני, לא הוצג בפני חומר שכלל תצהירים של עובדי המפעל.**" (עמוד 15 לפרוטוקול
26 הוועדה).

27
28 לעומת זאת מסקופ היה נחרץ בעדותו וסיפר כי "כשאני הייתי אצל גיל דשא, אני הבאתי אליו, יחד
29 איתי, את כל החומר, כולל דו"ח החקירה של חוקר מטעם רשות המסים. אני לא השארתי עותק
30 אצלו" (עמוד 23 לפרוטוקול הוועדה).

31
32 48. מכל מקום, ביום 22.2.2011 – יומיים לאחר הפגישה בין דשא ומסקופ – הוצאה על ידי משרד הביטחון
33 (חטיבת תביעות וביטוח) "תעודה לפי תקנה 6" ("התעודה") ובה נאמר:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 "1. עפ"י מכלול החומר שנאסף והתייחסות מסכמת של עו"ד רפ"ק גיל דשא ממ"י
2 תחנת שומרון, נסיבות האירוע מעלות יסוד סביר להניח שהנזק נגרם כתוצאה מפעולות
3 איבה נגד ישראל.
4 2. לאור האמור לעיל הריני לאשר כי האירוע הנ"ל הינו בגדר נזק מלחמה כמשמעותו
5 בסעיף 35 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א - 1961."

6
7 49. כאן יש להזכיר כי על פי תקנה 6 לתקנות, "תעודה מאת שר הביטחון או מאת מי שהוא מינה לכך,
8 המעידה שנכס פלוני ניזק נזק מלחמה, תשמש ראיה לכאורה לדבר."
9 ועדת הערר משום מה לא מצאה לנכון להזכיר את קיום התעודה מיום 22.2.2011 בהחלטתה.

10
11 50. ביום 28.3.2011, כחודש לאחר חתימת התעודה על ידי משרד הביטחון, נפגש רפ"ק דשא עם אנשי מס
12 רכוש ותיעד ישיבה זו בסיכום מאותו יום. אף בסיכום זה כותב דשא כי: "במהלך הישיבה הוצג גם
13 חומר שיש בו להעלות כיוון חשד כי הרקע לאירוע היה איכות הסביבה וחומרים מסוכנים שהיו
14 במפעל" (סעיף 2).

15
16 אולם הפעם תוצאת בחינת החומר הינה הפוכה ודשא ממשיך וכותב כי: "יש רמת כרסום מספקת
17 לעניין החשד לפיו ניתן האישור פעולות איבה. הכרסום מתבסס על תצהירי עובדים של המפעל ועל
18 תוצרי תקשורת פלשתינית מקומית" (סעיף 3).

19
20 בסעיף 4 לאותו סיכום נאמר:

21 "לאור האמור מצאתי לנכון לשנות את האישור שניתן ביום 20/01/10 באופן כזה ש'אין
22 בידי משטרת ישראל ממצאים המצביעים על כך שהנזק נגרם כתוצאה מפעולות מלחמה
23 נגד ישראל'."

24
25 51. בסעיף 35 להודעת הערעור בהליך הנדון בפני נטען כי:

26
27 "...התעודה [ממשרד הביטחון מיום 23.2.2011] הוצאה בהסתמך על המצב שהיה ידוע
28 לרפ"ק דשא בתחילתה של חקירה, ובטרם נחשף לממצאים נוספים, אשר הביאו אותו
29 להוציא את האישור המשטרתי השני המתקן מיום 28.3.11, הקובע כי 'אין בידי משטרת
30 ישראל ממצאים המצביעים על כך שהנזק נגרם כתוצאה מפעולות מלחמה נגד ישראל'."

31
32 קיים ספק אם אמירה זו הינה מדויקת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 על פי חומר הראיות נראה כי רפ"ק דשא כן נחשף לדו"ח אניגמה ביום 20.2.2011 בעת פגישתו עם רס"ן
2 מסקופ, דהיינו לפני הוצאת התעודה ולא אחריה וכי השינוי בגישתו של דשא בא בעקבות ישיבתו עם
3 אנשי מס רכוש לאחר מכן. בהקשר זה העיד רפ"ק דשא בפני הוועדה כי "בישיבה עם נציגי מס רכוש
4 הם כמובן רצו להגיע לתוצאה מסויימת" (עמוד 15 לפרוטוקול).

5
6 52. כך או כך, ועל אף השינוי שחל לכאורה בהתייחסות המשטרה לאירוע, כמתועד בסיכום של דשא מיום
7 28.3.2011, לא תוקנה או בוטלה התעודה מאת משרד הביטחון ולא הוצאה תעודה אחרת במקומה.
8 דהיינו בעת עריכת הדיון בפני ועדת הערר הייתה בתוקף תעודת משרד הביטחון כמשמעותה בתקנה 6
9 הנ"ל, ותעודה זו היוותה "ראייה לכאורה" לקיום נזק מלחמה. כאמור, עובדה זו לא קיבלה ביטוי
10 בהחלטת הוועדה למרות שהיה בה דווקא לחזק את מסקנת הוועדה, וזאת בשל השלכות קיום התעודה
11 על סוגיית נטל הראייה, בייחוד בתיק בו "לאיש מן הצדדים אין ראיה חותכת באשר לסיבה להצתה",
12 כדברי הוועדה עצמה.

13
14 53. לסיכום עניין זה, אינני מוצא בהשתלשלות הוצאת אישורי המשטרה ותעודת משרד הביטחון עילה
15 לקבלת הערעור ויתכן ויש בה כדי לתמוך בהחלטת ועדת הערר מעבר למה שנכתב בהחלטה עצמה.

יא. הדו"חות השונים בנושא איכות הסביבה

16
17
18
19 54. בין השאר, המערער מלין על כך כי ועדת הערר לא התייחסה ל"סתירות" (כטענת המערער) שנמצאו בין
20 הדו"חות השונים שהוכנו בנושא איכות הסביבה וזיהום האוויר.

21
22 כזכור, בהחלטתה קבעה הוועדה כך:

23 "עוד בחר המשיב [מנהל מס רכוש] להציג חוות דעת אודות תוצאות מדידות ריכוזי
24 מזהמים באוויר. בסיכומיו אף התייחס לשאלת היותה של העוררת מזהמת אם לאו.
25 אכן, יתכן שיש במקום ליקויים הפוגעים באיכות הסביבה אלא שאין לשאלה זו כל
26 רלבנטיות לעניין הנדון. שכן, השאלה המונחת לפתחנו היא מה היה הגורם להצתה
27 והאם הנסיבות מתיישבות יותר עם האפשרות שההצתה נגרמה כתוצאה ממניע לאומני
28 דווקא."

29
30 55. אתייחס לנושא זה בקצרה אך קודם אדגיש שני אלה:

31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

- 1 א. עניין רמת הזיהום בפועל במפעל הנדון, לרבות מצב ההחזקה של חומרים מסוכנים או
2 מתכלים, עשוי להידון בערר השני (ראה סעיף 20 לעיל), וזאת בעקבות הפעלת תקנה 7 בידי
3 מנהל מס רכוש בהחלטתו המתוקנת.
4 אין בפסק דיני זה כל קביעת ממצאים בנושאים אלה לגופם והנושא מועלה כאן בשל טענות
5 המערער באשר להנמקת החלטת הוועדה.
6 ב. יש להבדיל, כפי שנאמר גם על ידי ועדת הערר, בין שאלת הזיהום בפועל, שהוא עניין לבדיקה
7 מדעית, לבין שאלת תדמיתו של אזור או של מפעל כגורם מזהם. אין בהכרח מתאם בין שני
8 הדברים. ייתכן שמפעל מסוים נתפס בטעות כמזהם כאשר במציאות אין הדבר כך. על כן
9 בעניין המניע האפשרי להצתת המפעל, דווקא תדמיתו של המפעל בעיני הציבור חשובה יותר
10 מן האמת המדעית לגבי רמת הזיהום הנפלט ממנו, אם בכלל.

11

12 56. בפני הוועדה היו שלושה דו"חות בנושא איכות הסביבה:

13

- 14 א. דו"ח מחודש יולי 2008 אשר הוכן עבור המשרד להגנת הסביבה ואשר בדק ריכוזי מזהמים
15 באוויר ביישוב ניצני עוז. שלושה סוגי חומרים נדגמו, ולגבי שניים לא נמצאו כמויות ממשיות
16 של מזהמים ואילו לגבי הסוג השלישי – חומרים אורגניים נדיפים (Volatile Chemical
17 Compounds) נמצאו כמויות באוויר היישוב. חומרים אלה מדיפים ריחות אך אינם בהכרח
18 מסוכנים.

19

- 20 ב. דו"ח מחודש ינואר 2011 אשר הוכן עבור המשרד להגנת הסביבה שבדק זיהום אוויר במתחם
21 אזור התעשייה (ליד מפעל "גשורי" הנ"ל) ברבעון האחרון של שנת 2010.
22 בסיכום ממצאי דו"ח זה נכתב:

23

24 **"לאזור התעשייה בניצני שלום נמצאה השפעה על איכות האוויר באזור אך עם זאת**
25 **מניתוח מדידות התחנה הניידת עולה שרמת איכות האוויר עומדת בתקנים עבור**
26 **המזהמים אשר נמדדו, פרט לחריגה אחת עבור תחמוצות החנקן." (עמוד 2).**

26

27 בהמשך נאמר:

28

29 **"במהלך העשור האחרון הגיעו למשרד לאיכות הסביבה פניות רבות בנושא ריחות**
30 **וזיהום אוויר מאזור התעשייה ניצני שלום. בשנת 2008 נערכה סדרת דיגומים של**
31 **המשרד להגנת הסביבה אשר במהלכה לא נמצאו ערכי זיהום אוויר הגבוהים מהתקן**
32 **הישראלי. מאז ועד היום הגיעו פניות רבות בנושא זה, המתייחסות גם לזיהום אוויר**
33 **חלקיקי. בשל כך התבצע מערך מדידות נוסף בניצני שלום בכדי לבחון את תלונות**
התושבים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

1 איכות האוויר אשר נמדדה באזור ניצני שלום פרט לתחמוצות החנקן הייתה טובה
2 ועמדה בכל תקני איכות האוויר. (עמודים 8-9).

3
4 ג. דו"ח קמ"ט איכות הסביבה מחודש **דצמבר 2010** הכולל סקר של מצב איכות הסביבה של
5 אזור התעשייה והמפעלים המצויים בו, מבחינת איכות אוויר, טיפול בשפכים, הימצאות
6 פסולת בשטח, ואופן ההחזקה והאחסנה של חומרים מסוכנים ומתכלים. באשר לזיהום אוויר,
7 נאמר בדו"ח זה כי "למעט מספר חריגות קטנות מתקני היעד של חלקיקים נשימים... אין
8 חריגות בשאר הפרמטרים שנבדקו מתקני היעד".
9 מצוין כי הבדיקה שבוצעה איננה יכולה לגלות מפגעי ריח.
10 לעומת מצב איכות האוויר, נמצאו ליקויים רבים בעניין החזקת חומרים מסוכנים ומתכלים
11 והטיפול בשפכים ותשטיפים. יש התייחסות פרטנית למפעל שי. קי. הנדון, לגביו נמצאו
12 ליקויים בעניין זרימת תשטיפים מפסולת, אופן אחזקת שבבי מתכת שעלולה לזהם את
13 הקרקע, אופן שטיפת מיכלים שהכילו חומרים מסוכנים, ואופן החזקת יריעות פלסטיק
14 במערומים.
15 אין כל ממצא בעניין זיהום אוויר אצל מפעל שי. קי. בדו"ח זה.

16
17 57. בחקירתו הנגדית בפני הוועדה, נשאל הנציג מטעם המשרד להגנת הסביבה (ד"ר פינקל) לגבי ההבדלים
18 בין דו"ח ינואר 2011 של המשרד להגנת הסביבה לבין דו"ח דצמבר 2010 של קמ"ט איכות הסביבה.
19 לאחר עיון בפרוטוקול החקירה הנגדית האמורה, ועל רקע ההיקף השונה של הנושאים הנדונים בשני
20 הדו"חות הנ"ל, קשה להסכים עם האמור בסעיפים 44, 45 ו-46 להודעת הערעור לפיו קיימות
21 "סתירות" בין שני הדו"חות אשר "עלו באופן מובהק" מחקירתו של ד"ר פינקל. אכן אין חפיפה מלאה
22 בין הנושאים המטופלים בדו"חות האמורים, אך בעניין זיהום אוויר – שכן נדון בשניהם – דומה כי אין
23 כל סתירה ובשניהם לא נמדדו כמויות ממשיות של מזהמי אוויר באזור.

24
25 58. על כן העדר התייחסות נקודתית בהחלטת ועדת הערר לתוכן עדותו של ד"ר פינקל איננו יכול לטעמי
26 להוות עילה לקבלת הערעור.

יב. המסקנה והתוצאה

27
28
29
30 59. לאור כל האמור, מסקנתי היא שהחלטת ועדת הערר הינה מנומקת דיה. אמנם ההחלטה קצרה
31 ותמציתית אך יש בה כדי להסביר, בכל ההיבטים העיקריים, את הסיבות אשר הביאו את הוועדה לכדי
32 מסקנה, במאזן ההסתברויות, כי מדובר בפעולת איבה ולא מעשה מחאה נגד זיהום הסביבה.
33 הוועדה לא פסחה על נושא מהותי שהיה עשוי להטות את הכף לעבר הכיוון השני. נהפוך הוא, הוועדה
34 משום מה לא ציינה את דברי קצין הביטחון זיו אשר גרס כי "אין ספק שהייתה כאן הצתה מכוונת על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 פברואר 2015

ע"מ 12-12-35522 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' שי. קי. סחר מתכות (2001) בע"מ

- 1 רקע לאומי, וכאמור הוועדה בחרה לא להזכיר את דבריו של החוקר א.ב.ש. (ראה סעיף 36 לעיל), ולא
2 הסתמכה באופן מפורש על תעודת משרד הביטחון כראיה לכאורה.
3
- 4 60. יתרה מזאת, ומעבר לשאלת דיות ההנמקה, נדמה כי מסקנתה של הוועדה הינה גם סבירה לנוכח
5 הראיות שהובאו בפניה, ואכן "המסקנה המסתברת יותר" היא שפעולת ההצתה בוצעה מתוך איבה
6 לישראל.
7
- 8 61. לפיכך הערעור נדחה. כאמור, פסיקתה של ועדת הערר עסקה רק בסוגיית קיומה של פעולת איבה
9 כשאלת סף. באשר לקביעת סכום הפיצויים המגיע, אם בכלל, העניין שוב נמצא בפני ועדת הערר
10 בעקבות הוצאת החלטת המנהל המתוקנת במסגרתה יושמו הוראות תקנה 7 לתקנות. אין בפסק דין
11 זה כל הבעת דעה באשר לטענות המנהל בדבר רשלנות, התנהגות שלא בהתאם להוראות שבדין, או
12 הימנעות מהקטנת הנזק. נושאים אלה יידונו בפני הוועדה בערר השני, אך לאור דחיית הערעור כאן על
13 הוועדה לצאת מתוך נקודת המוצא, טרם יישום תקנה 7, כי מעשה ההצתה היה פעולת איבה (כפי
14 שהוועדה עצמה קבעה).
15
- 16 62. המערער ישלם למשיבה הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 7,500 ₪, וזאת בהתחשב בהיקף הדיוני
17 המצומצם של ההליך שהתנהל בפני.
18
- 19 ניתן היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

הרי קירש, שופט